

عنوان مقاله:

فریب در ازدواج در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

پنجمین همایش مجازی بین‌المللی تحولات جدید ایران و جهان (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

فاطمه عظیمی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور زنجان

خلاصه مقاله:

فریب در ازدواج از جانب یکی از زوجین یا شخص ثالث یکی از عوامل فروپاشی نظام خانواده و تیرگی روابط زوجین به شمار می‌رود. این فریب که به قصد ایجاد میل به ازدواج در طرف مقابل صورت می‌گیرد، ممکن است به سه صورت باشد: کتمان عیوب با وجود علم به آن؛ نمایاندن امری بر خلاف واقع؛ و یا به صورت عقد به وصف یا شرط کمال با علم به فقدان آن مانند: شرط به داشتن تحصیلات عالی، تمکن مالی، موقعیت اجتماعی، شغل و سمت خاص، مجرد و غیره. از این رو است که در شرع مقدس اسلام، فریب در ازدواج که با عنوان تدلیس در نکاح شناخته شده‌است، با حکم به تحریم مواجه شده است. در این مقاله تلاش می‌شود تا با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی و با گردآوری منابع از طریق مطالعه کتابخانه‌ای، ضمن تعریف فریب در ازدواج در فقه و حقوق و بررسی ارکان تشکیل دهنده آن به این پرسش اصلی پاسخ دهیم که قانون‌گذار در جمهوری اسلامی ایران چه تدبیری برای برخورد با فریب در ازدواج اندیشیده است؟ به عبارت دیگر ضمانت اجرای پیش‌بینی شده در قانون در این زمینه چیست؟ فرض این مقاله بر این امر استوار است که تدابیر مناسبی اعم از کیفری (حبس تعزیری از شش ماه تا دو سال) و غیر کیفری (حق فسخ نکاح) به منظور برخورد با فریب در ازدواج یا همان تدلیس در نکاح، در نظام حقوقی ما پیش‌بینی شده است.

کلمات کلیدی:

فریب در ازدواج، تدلیس در نکاح، حق فسخ، ضمانت اجرای مدنی، ضمانت اجرای کیفری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/250219>

